

Revolutionens första läkare

Nuria Barbosa León

Hälften av Kubas 6 000 läkare lät sig efter revolution lockas över till USA, och läkarutbildningen blev av med över halva lärarkåren. De ersattes av de bästa nytexaminerade och utbildningen anpassades till den nya politiken: hälsovård för alla, inte bara städernas över- och medelklass. För 50 år sedan tog de första 400 nya läkarna och 27 tandläkare sin examen, och ceremonin ville de ha i Sierra Maestra. Den 14 november 1965 samlades de där med den främsta pådrivaren av Kubas nya hälsovårdspolitik, Fidel Castro, som delade ut deras diplom. De hade kommit tillsammans med tåg från Havanna. De svor sin läkared, att arbeta för hälsovård för alla, att göra två till tre års samhällsservice där de bäst behövdes, hela tiden förkovra sig för att blir bättre läkare, främja förebyggande hälsovård och solidariskt ställa upp för andra folk som behövde dem.

Det var invigningen av den nya läkarkår och etik som bidragit till att pressa ner barnadödligheten från 60 till 4,2

per 1 000 levande födda, mödradödligheten till 35 per 100 000 födselar, och öka medellivslängden till 79 år.

Nu samlades de till jubileum. 227 arbetade som specialister inom olika områden, 3 blev professorer, nästan alla har undervisat, ett femtiotal har forskat vidare, och nio är forskningsledare. Ett 60-tal har tjänstgjort i internationella uppdrag och ett hundratal haft ledande ställning inom landets hälsovårdssystem.

En viktig del av jubileet var mötet med kollegor som deltog i kampen mot Ebolasmittan i Västafrika, medlemmar i Henry-Reeve laget* som specialiserat sig på katastrofsjukvård. De besökte också Universitetsjukhuset Calixto Garcia, där de startade sin utbildning 1959.

* De hälsovårdsarbetare som ingår i ett särskilt lag katastrofutryckningar internationellt, uppkallat efter en läkare från USA som deltog i Kubas befrielsekamp mot spanska kolonialmakten i slutet av 1800-talet.

Översättning och redigering, Eva Björklund.